

De quinto

slus cupiens nos saluari q̄d damnari.
Ecideo matrem sue passioni iteresse voluit: ut per suam intercessionem cui nō est fas aliquid denegare) occasionez ha beat miserendi. **O** autē Maria sollicita sit reconciliare peccatores: patet p̄ tale exemplū. **F**uit quidā peccator volens ira ad peccandum. ad altare beatæ virginis stabat salutans eam angelica salutatione. **Q**uia modus eius erat quandocunq; poterat altare vel imaginem virginis salutavit. **Q**uod cuī faceret: vidit imaginem eiusdem virginis q̄ sup altare erat uiscari cum puero quez tenebat. **V**iditq; sanguinem fluē d' puero in gremiuī eius: sicut fluxerat de vulnibus christi in cruce. **Q**uod cum cerneret obstupefactus est dicens. **O**dīa quis fecit hoc? **E**t beata p̄go respondit. **T**ur ceteri peccatores qui amplius crucifigunt me et filium meum q̄d ficerant iudei. **G**olebatq; p̄go sanguinez pueri tergerez restringere: sed nō poterat. **E**t peccator ille conuersus ad imaginem dixit. **O**mnia misericordie intercede p̄ me. **E**t illa **G**os peccatores vocat̄ me matrem misericordie qui non cessatis facerem matrem miserie et tristitie. **E**t ille. **N**on sic p̄fissima domina loquere: si mente aduocatam peccatoꝝ te essez int̄cede pro me. **E**t mater ad filium. **O**p̄fissime fili amore mei miserere huic peccatori. **E**t filius. **N**ō mater. **N**ec grauari debes q̄ te non audio: quia ego rogaui patrem meū p̄mo si possibile foret aliter humanum genus saluari transferret a me calicem passionis. **E**t noluit audire me. **E**t mater. **O** fili memento q̄ te materno amore foui et aliuī vberibus et peccatore meo, et cōdona huic peccatori. **E**t filius. **O**mnia ex iusticia tibi ostendo q̄ exaudiire te non teneor. **E**t mater. **N**ō p̄m iusticiam causemur: sed ad misericordiam configimur. **E**t ergo ppter tuaꝝ misericordiam miserere huic peccatori. **E**t filius: rogaui ego secundo p̄m meū

vt si possibile foret alio modo gen⁹ hu manū saluari trāfferret a me calicē passi onis et nō audiuit me. **E**t mater. **O** fili memento laborū quos sustinui tecum: et dona mibi istū peccatorē. **E**t fili. **O** ma ter noli grauari q̄ tenō exaudio: sed me mento. q̄ tertio rogaui patrē meū vt n̄ ferret a me calicē passionis et nō exaudi uit me. **E**t p̄ia mater depositi filii et vo luit p̄cidere ad pedes eius. **Q**uod certi n̄s filius inqt ad eā. **Q**uid est mater qđ facere vīs? **E**t illa. **T**amdiu ad pe des tuos cī peccatore iacebo quo usq; veniā ei cōcedas. **E**t filius. **A**bsit hoc mater: sanctū est in lege diuina q̄ fili⁹ deber honorare matrē. **E**t iusticia con cludit. q̄ ille legem deber implere qui legem dedit. cum aut̄ ego sum filius tuus et tu mater mea te honorare volo in isto peccatore: et sibi ppter te om̄ia peccata indulgeo. et sic pax erit inter me et eum. et in signum pacis osculez vulnera mea. **E**t sic peccator osculando sanauit om̄nia p̄iū christi vulnera.

De quinto precepto

DOn occides. **A** In q̄ precepto prohibetur homicidium a quo peccato p̄mo deberet coibere homines hoc qđ ipm est contra naturam: Docuit em̄ natura aitalia q̄ deberet diligere ea quæst̄ eiusdem speciei cum ip̄s. **U**nde Eccl. xij. **O**mne animal diligit suum simile. **U**nū mirum est quomodo homo vult occidere suū simile sc̄z alium hominem. cū na tura doceat ynum lupū amare alium. **S**ic similiter intelligendū est de homi ne q̄ naturaliter et ex instinctu nature de beret diligere alium hominē sibi similez. **U**nū Aristoteles octauo Ethicoꝝ. **O**mnis homo omni homini naturaliter est amicus. Ergo talis peccat cōtra natu

precepto

ram humanam ei indicat. Insuper peccat contra rationem humanam. Dicit enim ratio hominum quod non deberet facere alij quod sibi edit fieri. ut Thobie. viii. Unde cum ipse homo super omnia naturaliter abhorret morte. ideo ipse super omnia cauere deberet ne morte alijs inferret. Unus p̄metator secundo de aia. Omne naturale desiderat permanentiā et esse. Secundum deberet cohibere homines ab hoc peccato: quod peccatum huius diabolici est et diabolo assimilatur. Unde Jobis. viii. Ille homicida erat ab initio. Diabolus ab initio homicida fuit suus: et consequenter Ade et Eue et totius humani generis. Unus Augustinus. Diabolus est humani generis inimicus inuictor mortis. Tertio deberet cohibere. quia est unum de quatuor peccatis quod dicuntur ad dominum clamare. Et primus horum peccatorum est opp̄satio puerorum innocentium. Unde Erodi secundo. Ascendit vox filiorum israel ad dominum. Ergo summe cauendum est cuiuslibet ne pupillos et orphanos et viduas innocenter opp̄imat vel eis aliquā iniuriā faciat. Secundum dū est peccatum zodomitarum. Unus Genes. xviii. Clamor zodomitarum et gomorrorum multiplicatus est. Tertio detentio mercedis mercenarioꝝ. Unde Jacobī ultimo. Ecce merces operarioꝝ vestrorum que fraudata est a vobis clamat. et clamor eius intravit in aures domini sabaoth. Quartum est homicidium proximi. Unde Genes quarto. dixit dominus ad Layn; Ecce vox sanguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. Sic potest deus dicere ad quemlibet homicidā. Ecce sanguis innocenter a te effusus clamat ad me de terra requirens vindictā super te. Item patet ex hoc quod sit unum de maximis peccatis occidere proximum et inuictum. quia dominus maledicere terre que aperuit os suum et recepit sanguinem Abel fratris Layn. Si autem terra est maledicta a domino que sanguine

nem innocentem recepit: quid tunc de illo erit quis sanguinem innocentem effundit. Ergo merito dictur occisoribus in iudicio extremo. Ite maledicti in ignem eternum tecum.

Contra homicidium sit duplex. **L**icendum autem quod homicidium est duplex. scilicet corporale et spirituale. Corporale committitur manu vel facto. et hoc quatuor modis. **P**rimo modo iustitia dictante. ut cum iudex reum iuste damnat. vel minister taliter damnatum occidit. Unde queritur. utrum iudicio liceat occidere malefactorem. Respondeo secundum sanctum Thomam secunda secunde. q. lxviii. Hic pro salute roti corporis predicitur laudabiliter membrum putridum: sic malefactor qui est corruptius aliorum. laudabiliter occiditur ut commune bonorum conseruetur. **S**i tamen hec occisio fieret a iudice vel ministro liuore vindicetur vel delectatione fundendi sanguinem humanum: licet iste malefactor iuste occidatur: nihilominus iudex vel minister mortaliter peccat. **H**imiliter si minister hoc faciat pro aliquo questu quem exinde se consequi speraret. **H**imiliter autem ambo scilicet iudex et minister peccant mortaliter si reum occidunt iuris ordinem non seruato: hoc est si occidunt sententia liter non condemnatum. **E**t hoc probatur. xxviii. q. iii. paragrapho penultimo. et q. v. miles. et ca. cum minister. **Q**ueritur utrum liceat priuate persona occidere malefactorem. Respondeo secundum sanctum Thomam ubi supra. non licet. sed solum illi cui communis cura commissa est. sicut principi vel domino terre habenti publicam auctoritatem non autem alicui priuato. **S**ecundo modo sit homicidium necessitate instigante. **S**ed tunc distinguendum est hoc modo. quia aut illa necessitas bene possit satis faciliter evitari. puta cum quis

De quinto

poteſt euadere inſequētem ſe hōſtē. tūc
reus eſt homicidij etiā p mortali pec-
cato debet agere penitentiam. Aut ē ne-
ceſſitas ineuitabilis: puta ſi q̄s occidit
inſequētem ſe non ex odio fomite. ſed ex
dolore animi. quia aliter nō potuit peri-
culū occaſionis euadere. et talis nō pec-
cat nec aſtrigitur ad penitentiam niſi
ad cautelam ppter ambiguum dubia-
tis. quia poſteſt timere ne illum occide-
rit motus ex indignatōe vel iracundia:
vel libidine vindicte: et nō ex ſola neceſſi-
tate defendēdi ſe. ideo interioř ſe debet
agere penitentiā: et ſuis peccatis aſcri-
bere q̄ in tantam venit neceſſitatē: et in
hoc concordat Sanfredus et Hōſtēſis.
Hic dū tamē q̄ q̄ui p cōſeruatiōe
aprie pſone liceat in ineuitabili neceſſi-
tate aliū occidere ne ip̄e occidatur. hoc
tamē nullatenus eſt licitū p cōſeruatiō-
ne rerū temporaliū: quia vita p̄imi eſt
pferēda rebus fortune. **T**ertio hocho-
miciđū corporale fit caſu. ſed ibi diſtin-
gue. quia aut dabat operā rei licite aut
illīcīte: puta ſi pīciebat lapidem vel ia-
culum ſiue in ludo ſiue p corporis exerci-
cio verſus locum ubi pſueuit eſſe transi-
tus hominū: reus eſt homicidio. vt p̄z
p.v. q.i. merito. Et irregularis efficitur.
vt pat̄z p Innocētiū ſup ca. exhibita
Si vero dabat operam rei licite: puta
ſi pulſauit et baculus cadēs interfecit ali-
quem vel occidit eñ nō imputat ei. Vel
ſi quis ſecans arborē et arbor cadēs for-
tuitu aliquē occidat: nō eſt culpabil. qđ
verum eſt ſi fiat in priuato loco et adhi-
beat veram et plenam diligētiā. s. cir-
cūſpicio de ſe et alte clamādo q̄ ſibi caue-
at: alioqñ ſibi imputabili ut p̄z diſt. l. hi
qui arborem. **Q**uid de parētiibus in q̄-
rum lectis pīuli inueniuntur mortui? **R**ū-
deo fm Raymūdum. **S**i mors inter-
uenit graui eorum culpa pcedente atq̄s
negligētiā: grauiſ eſt eis penitētiā inuig-
enda. **S**i aut̄ leuis culpa pcesserit: nō
grauiſ penitētiā eſt eis inuigēda. **S**i

autem nulla pcesserit negligētiā v̄l cul-
pa de iure nō ſunt puniēdi: tamē ad cau-
telam ppter ambiguum eſt eis alioq̄ pe-
nitētiā inuigēda. **C**ōcordat Hōſtē. et
addit q̄ monēdi ſunt parentes ne pueri
teneros ſecum in uno lecto collocēr:
ne forte opprimātur. ij. q. v. consuluiti.
Quid dicēdum eſt de custodib⁹ iſfir-
morū qui ad eorum petitiōem voca-
uerūt minitorē vt minueret eis ſanguinem:
vel dederūt eis viñum: vel non be-
ne custodiūt eos ita q̄ ip̄i mortui ſunt.
Respōdeo fm Gūl. In ombib⁹ talib⁹
bus quādo bona fide ſiūt nō debet ali-
quis defaciſ ſcrupulosam pſciētiā ha-
bere: niſi ſit euideſ culpa aut negligētiā
dissoluta et certum ſit q̄ inde mors pue-
niret. tunc irregularitas contracta eſt
D Quarto homicidium corpora-
le cōmititur voluntate et p̄pria iniq-
uite impellēte: puta ſi quis ex odio vel li-
uore vindicte aliquē occidat. et tūc ſine
oīi diſtinctiōe dicēdum eſt q̄ tale ho-
miciđū voluntariū ſemp eſt mortale
peccatum et enorime. **Q**uerit verū ma-
gis peccer qui occidit iuſtū q̄ qui oc-
cidit peccatorem. **R**espōdeo fm sanctū
Tho. ſcd aſcēde. q. lxiiij. ſic. **E**thoc qua-
druplici rōne. Primo quia nocet ei quē
plus debet diligere. et ita magis agit cō-
tra charitatem. **S**econdo quia iuuriā
infert ei qui eſt minus dignus et ita ma-
gis cōtra iuſticiā agit. **T**ertio q̄ p̄uat
cōmunitatē maiori bono. **Q**uarto quia
stemnit deū in iuſto hoīe. **L**uc. x. **Q**ui
vos ſpernit me ſpernit. Item quia fide-
les ſunt filii deī. i. Joh. iii. **V**idete qua-
lem charitatē nobis dedit deus et filii
eius noīemur et ſimus. **I**git̄ qui aliquē
fidelem occidit: filiū deī occidit. qđ con-
ſtat immāniſſime ſeu eritatis eſſe. **Q**uo
ante pſpectū deī pſtare audebit qui fra-
trem eius occidit. **Q**uerit verū occidere
aīalia ſit peccatum. **R**udeo fm Tho.
vbi ſupra: nō. quia nullus peccat uten-
do re ſua ad hoīad q̄od eſt ordinata.

Precepto

Generalit autem plantet aialia propter homines
sunt. Queritur utrum mulierem liceat seipsum occidere propter stuprum adulterium vitandum. Rudeo enim Iohannes. ubi super non debet in se committere crimen maximum ut vitetur minus crimen alienum. Non est enim crimen mulieris si ei violentia inferatur. Et iterum fornicatio vel adulterium minus peccatum est quam homicidium. propter suum prius quod est periculosisimum. Quia non restat tempore ut per penitentiam expiet. Sed hoc est tamen quod potius debet se violentem committere occidere quam in peccatum fornicatoris voluntarie incidere.

Sciendum quod occidere seipsum est peccatum mortale: ut probat Thomas secundus secundum. q. lxvij. quadrupliciter. Primum quidem quod est contra naturalem inclinationem querunque res seipsum nimirum conseruare quantu[m] in se est et propter. Secundo quod est contra charitatem quam homo tenetur se diligere. Tertio est iniuria communis: quod quilibet homo pars est communis. Quartu[m] quod talis in deum peccat: sicut quod alienum suum interficit peccat in dominum. Ideo quod nullo modo licet illud ut miseriae presentis vite quod evadat. nam finis omnium terribilium est mortis secundum philippi. Item nec propter vindictam alii cuius peccati in seipso ibi se occidere. Quid de his qui seipsum mutilant: Rudeo non licet membrum sanum percidere. Et quidem si talis mutilatio fiat ex impatientia alicuius confirmatis. aut etiam credebat obsequium postare duxit putavit castevi et nihilominus talis graueriter peccaret quod non licet aliquo modo membra percindere ad uitandum periculum anime sue peccatum: quod salutis spirituali semper propter aliter subueniri: cum peccatum subdiaconat ipsi voluntati. Ergo tales homicide suum prius iudicantur: et talis repellitur a promotione receptore sacrorum ordinum. Hec est si membrum putridum ideo abscondatur a se vel ab alio: quod est corruptiu[m] corporis: quod tunc licet est percindere: devoluntate tamen eius cuius est membrum aut illius ad quem pertinet curare de salute illius.

Et quinto homicidium corpore committitur a lingua

et hoc primo. scilicet principale sicut herodes occidit o[mn]es pueros qui erant in bethleem iudee. Matthaeus. viii. Dittens occidit omnes pueros qui erant in bethleem et in omnibus finibus eius: non quod manu eos occiderat. sed quia iussit et precepit. Et sexto committitur consilium: puta cum quis alterius suaderet vel rogat homicidium facere: ostendens sibi utilitatem sequentem ex homicidio tali. Et talis secundum Innocentius est reus homicidij: et cum hoc irregularitate incurrit. Nec interest si ille cui datus consilium statim occidat vel diu postea tempore intersecto nisi interim contrarium sua deret: et primus consilium reuocaret. immo quod plus est oportet quod illi denunciet de cuius morte contractum est quod sibi caueat: nisi probabile liter credat quod post reuocationem consilij ille cui dedit consilium reuocet a proposito occident: ut dicit Innocentius. Autem non quemquam probat. Hic cayphas christus occidit dando consilium de morte eius Iohannes. xxi dixit. Expedite vobis regnum moriatur homo pro populo et non tota gens pereat. Unde Augustinus. Non solum illi homicide sunt qui manu homines occidunt sed etiam illi per quorum consilium fratrem exhortationem homines extinguntur. Et ad istud duplex homicidium discernendum quidam euangeliste dicunt seu tradunt christum esse crucifixum hora tertia: alii dicunt hora sexta. Quia igit[ur] dei suis prauis consiliis machinantes in mortem christi ipsum linguis crucifixerunt hora tertia. Milites vero hoc factio impluerunt hora sexta. Septimo committitur seu fit defensione seu animo defendendi eum qui homicidium perpetravit. Nam secundum Henricum de firmaria. Si quis vadit ad interficiendum aliis et teipsum illi scienter associas: non tamquam ipsum incitas ad homicidium perpetrandum: nec super hoc aliqua verba cu[m] eo habuisti nec ipse tecum: immo tu sibi ex animo hoc dissuadisti: licet tibi acquiesceret noluerit. Et nihilominus tu de ipsis

De quinto.

so timens teipſi associis eo animo vt ſi forte ille inſequeretur eum tu eum deſen deres: ⁊ ſic occidit alium per te associat? **E**t in hoc caſu dicit **H**oſtien. q̄ talis eſt homicida ne cunquam poterit ad ordines promoueri. **E**t ſic iſtellige q̄ ſola de feſtione committit homicidiū. **O**cta uo cōmittitur tradēdo p̄ximū in mortē ſicut iudas ch̄m: de quo dicit **D**ath. 26. Querebat oportunitatē vt eū trade ret. **E**t tales traditores cum iuda dām nabunt: ⁊ rei erunt in ſanguine innoxiō ſicut iudas in ch̄o. **N**ono committit iudicādo iniuste aliquē ad mortē. **S**ic pylatus occidit **C**hriſtum: de quo dici tur **L**uce. 23. q̄ adiudicauit fieri petiſionem eorum. **G**e illis falſis iudicibus q̄ ppter muneravel fauorem iudiciuz ſuſticiam peruerunt: quia enorſiter pec cant in chriſtum qui eſt veritas ſuſticia. **V**nde **I**ſidorus de ſummo bono. Nō eſt persona in iuditio conſideranda: ſed cauſa. Qui conſanguinitatis ſuſticitia fauoris ſuue inimicitiarum occaſione iudicū peruerunt ſine dubio in chriſtum dñm qui eſt veritas ſuſticia peccāt no ſcuntur. **V**nde **C**hrysotomus. Facile deuiaſt a iuſticia qui in cauſis non deuiaſt ſed hominem formidat. **H**oc patet in pylato: qui chriſtū multis modis ſuys nitebatur liberare: ſed poſtmoduſ ſinaliter ex timore humano iniuste ad mor tem ſententiauit. **F** **S**cindū q̄ iudici non licet vendere iuſtum iudiciuz. **V**nde **A**ugustinus. Non debet iudex iuſtum vendere iudictum: non teſtis ve rum teſtimoniuſ: licet yendat aduocatus iuſtum patrocinium ſuſticiperit re ctum conſilium. Ergo grauitate peccant qui iuſticiam exequi nolunt: niſi accep tis ante a muneribus. **E**t tales quādo q̄ confunduntur hic ſuſt in futuro. **V**nde legitur q̄ quidam iniquus iudex ni ſi voluit facere iudictum niſi ante a acce ptis aliquibus muneribus. **E**t cū que diam rīdua quādā causam habuit:

quam iudex eī continue proloſgauit. **T**unc ipsa fuit conqueſta cui daz bono viro q̄ dixit ei. **I**þe tibi non faciet iudicū niſi ei manus inungas. **T**unc illa mulier accepit pinguedinez butyri ſuſt coram omni populo pſenti i iudicio ad iudicem accessit: ⁊ ei manus inunxit. **Q**ui indignat̄ dixit **C**ur mihi maculas ma nus? **E**t illa. **Q**uia mihi dictum eſt q̄ n̄ habeo finem nec expeditōe cause mee: quā mihi iādiu p̄traxiſti niſi yngrevo bis manus. **E**t ſic ille confuſus corā omni populo ſtetit: ⁊ ei ex verecundia iudicē um fecit. Item ſciendū q̄ iudex iniuste iudicans puniendus eſt a ſuperiori ſuo vt exemplo eius alij timeant tale facin? am plius committere. **V**nde legitur q̄ qui daz rex p̄ſerarū cum deprehendit q̄n dam iudicem ſuum iniuste iudicaffe eū ſuſtit excoari: ⁊ ſellam iudicis cum tali corte cooperirent iudex futur? continue memor fieret ſupplicij ſuſtineret iniuste iudicare. **B** **C**ſcindū tū q̄ nō fa ciliter homo iudicādus eſt ad mortem: qui eſt nobilissima creatura. **V**nde **A**ri ſtoles de regimine principum. Nobil iſſimum animalium eſt homo caue eſ fundere ſanguinem humanum. **V**nde etiam **A**ugustinus de ſpi. zli. **T**ate di gnitatis eſt humana conditio: vt nullū bonum ppter ſummu bonum ei ſufficere poſſit. **V**nde **B**ernard⁹ in ſimone. Fer cit deus hominē ſcdm corpus egregiaz creaturem: ſed ſcdm aīam magis: ut p̄na ta imāgīne creatoris inſignē: rōnis pa ſcipē: b̄titudinis eterne capacē. Ergo tal' nobil' creatura non leuiter eſt delen da. **H**oc iſti deberent attēdere q̄ hoīe ſuſt quasi pullū galine occidū: ſuſt modicum eſtimant effunderet ſanguinem humanū: ſuſt occidere hoīem. **C**um tamen de loq tur per **E**zechielē. c. xviii. Nunquid yolu tatis mee eſt mors impī dicat dñs et non magis vt auertat avia ſua z̄biuat. Ergo q̄n̄ eſſet ſpes p̄babilis de emēda tūc melius eſſet hominē iuere: ſe emē

precepto

dare: et peccata sua per satisfactionem de-
lere: quod sic leuiter et faciliter occidere. In
signum huius dicit dominus per Ezechiel
18. Nolo mortem peccatoris habere. et er-
go illi qui ita atrociter homines cruciant et
puniunt: et ita imisericorditer sententias
et iudicant: timere deberent illud dictum
Iacobi. 13. Iudicium enim est sine misericor-
dia: qui hic non facit misericordiam. Et
illud dictum apostoli. Quo iudicio alii iu-
dicas: seipsum condemnas. Et super omnia ti-
meredeberet dictum Christi quod habet. Luce
vi. Eadem mensura qua mensi fueritis
remetietur vobis. Decimo committit
hoc homicidium non liberando proximum a
morte. Unde queritur utrum quilibet teneat
liberare proximum a morte. Rude quod sic. quod
quilibet ex debito charitatis teneat repel-
lere iniuriam a proximo liberare eum a mor-
te vel defendere eum cum potestate: alias erit re-
homicidium. Et ista veritate docet euangelio
ter instinctus naturalis in brutis animali-
bus: ut per de delphinibus putat dicit physio-
ni. de animalibus. Similiter patet in porci
qui sibi mutuo subueniunt. et unus natus
alii liberare. Non tamen quilibet teneat per
liberatione alterius piculo mortis se ex-
ponere: sed solus in deducere teneat ad hoc et
manu armata. Qui autem ex charitate
hunc faceret: opus perfectionis exerceret
De persona privata dicit magni docto-
res quod si credit quod hominem solo verbo pos-
sit liberare a morte iniusta quod teneat face-
re verbo: verum factu tenet ipse si
possit efficere sine piccio.

Homicidium spirituale octo modis
committit.

Homicidiuum spirituale quo quis
interpretatio dicit homicida com-
mittit octo modis. **I**n primo
modo quod est committit in corde proximi odi
endo: de quod prima Jobis. in Odis quod odit
fratrem suum. homicida est. Et scatis quoniam
omnis homicida non habet vitam in se ma-
netem. **G**loria ibidem. Et si vivens int' ho-
mines pugnare cernit: in perpetuum tamquam cu-

demonibus condemnabitur. Et istud
homicidium tanto grauius est corpora-
li homicidio: quanto anima que per iniuri-
am occidit est prestantior corpore: quod
secundo patet ex hoc quod homicidium corpo-
rale est quo homo interficit alium per iniuri-
am autem homo perimit seipsum. et
ideo quanto nequam est hominem in-
terfici seipsum quam alium: tanto detesta-
bilis est homicidium spirituale corpora-
li. Et isto modo tam pueri quam mulieres
in deo et Christo crucifixorum facte sunt ho-
micide: odientes dominum Iesum Christum. Et si
militer hodierni iudei sunt homicide Christi
hoc modo. Homicidium quando sit pec-
catum mortale vel veniale per infra. xiii.

Secondo committit in voluntate:
fetuusque spirituale et bone voluntatis
propositum suffocando. Nam quietiens
in te bonum conceptum tibi diuinitus
inspiratum per negligentiam et contem-
ptum extinguis: totiens diuinum fetus
manu gracie diuine in te plantatum vo-
lutarie iugulas et perimis. Quia anima
cuiuslibet hominis est sponsa Christi: quod
tunc ab ipso impregnabitur quando bo-
na voluntas et bonum propositum con-
cipitur. Tunc idem conceptum occidit
quando bona voluntas per negligentiam
aut contemptum ad effectum non produci-
tur. **T**ertio committit verbo
et ore proximo suggiendo mala quae sunt
contra deum et salutem. Ideo Christus
dicit de diabolo ut habetur Joannis.
viii. Ille erat homicida ab initio. Unde
Augustinus super Joannem. Homi-
cida diabolus dicitur: non quod gla-
dio armatus nec ferro cinctus ad ho-
minem veniat: sed quia malum verbum
seminavit. Noli ergo te non putare ho-
micidam esse: quando fratri tuo mala p-
suades. Unde apostolus prima ad Corin-
thos. xv. Corrumptos mores col-
loquia prava. Ergo quandocumque cu-
verbis tuis occasio es alicui ad peccan-
dum: si hoc ex preposito et scienter feceris

De quinto

homicidii spūale cōmītis. **Q**uarto cōmītis q̄ndo hō subtrahit fratnā cor rectōem atq; admonitōem. **U**nū Greḡ in moral. Tot psonas occidim? q̄t ad mortem īre quottidie repidiz tacētes vi demus. **L** Circa qd queritur: vt̄ correctio fraterna sit in pcepto. Re spondeo fīm Tho. scđa scđe. q. xxvij. in precepto est. Sed quia pceptū est affir matiū non obligat ad semp: sed p loco et tpe. Under omīssio ei? vno modo fit meritorie: vt quando q̄s oportunū tem pus inquirit. v̄l q̄ deīpis metuit ne de teriores fiant v̄l ad bonam vitam alios impedianz hmōi. Hcō modo omittitur cum peccato veniali: quādo scilicet ī morte cupiditas facē tardiorē ad corrige dū delictū fratri: non tamen ita q̄ si constaret ei q̄ si frēm posset a pccō retrahere dimitteret ppter timorē et cupidita tem: quinimo in aio preponit charitatē ut dī Augustinus. Tertio modo omit titur cū peccato mortali: scilicet cū formidatur iudicium vulgī vel carnis cruciatio: vel quodcunq; temporale: dū tamen h̄ ita dominetur in aio q̄ fratri charitati pponatur. **D** Quinto commit tur p malum exemplū quod daf p: o/ ximo. Unde Augustin? in libro de pastoralibus. Qui in cōspectu populi mā leviuit quantū ī eo est illū q̄ ab eo accen ditur occidit. Ergo q̄ te pmitus suo ma lo exemplo ad peccandū induxit ille animam tuam et suā occidit. suaz p maliciā tuam p malum exemplū de quo dī xp̄s Matth. i8. Ve homini p quēfit scandalum. Unde etiā Aristoteles. n. ethi corum. Pessimum est ille q̄ytitur malo: non solū ad se h̄ etiā ad alios. Ergo tales multipliciter puniunt. **U**nū Greḡ. in moralibus. Tot mortib⁹ quis dignus est quot mala exempla prauitatis in posteros reliquit. **N** Sexto cōmītis quando quis heredibus suis iniustas res relinquit. Nā quot denari os eis scienter relinq̄t: tot gladijs ipsos

transfigit. Ergo tales heredes siue filii si illas res iniuste acquisitas scient possi dent tunc dāminātur cum parētib⁹. Et tunc scđm dictum ch̄ri in euāgelio Filij consurgent aduersus parentes. Hoc in telligatur q̄ ī iudicio extremo siue etiam ī inferno puniēt eos dupl̄r. Primo cō querūtur de eis sicut de crudelib⁹ occasiōrib⁹ eoz. Eccl. xli. De patre ipso con querūtur filij. quoniam ppter ipm sunt in opprobrium. Scđm quod est grauiissimū: quia ī inferno semper eos torquebunt ad minus per improperia: intantum q̄ nesciō vtrum grauius per filios: vel per demones puniantur. Unde legitur q̄ quidem comes quo ad humānam estūnationē satis bonus: v̄lus est post mortem a quadam b̄ eremita ī inferno ī quadam schala ignea stare. Et cum ille quereret cur ibi esset cum satis laudabiliter in mundo vixisset. Respon dit q̄ propter possessionem cutusdaz ecclie quā proauus Iuus sibi surpassasset. Et ipse admonitus nō eam restituisset. Quia eam se possidere licite estimabat: ex quo ab antiquo sup eum sic deuoluta esset. Et ipse fatebatur decimū se ēē possessorē. Et quot de generatione illa q̄ ea scienter possiderēt morerent: illuc ad eum et ad eandā schalā futuri ēēnt. **O** Septimo cōmītis victimū necessarium ī necessitatis articulo pauperi subtrahendo. Nā q̄ victimū necessariū pauperi ī necessitate subtrahit: spūale homicidium cōmittit. Unde Ambro. Pasce fame morientē: si non pauiisti occidisti. Gratia huius potest queri vtrum dare elemosynā cadat sub pcepto. Respondeo q̄ dare elemosynam ī necessitatē articulo cadit sub pcepto qd patet q̄ h̄ qz ipam omittēs eternaliter puniet. vt p̄z Matthei. xxiiij. Iurui: et non dedisti mihi māducare. Et rō huius est: qz cuz dilectio proximi sit in pcepto: necesse ē omnia illa cadere sub pcepto sine quib⁹ dilectio p̄ximi non seruat. Ad dilectōs

Precepto

aut p̄ximū pertinet: ut nō solum velim⁹
et bonū sed etiā operemur fīm illō. i. Jo
annis. 3. Non diligamus lingua neq; b
ho: sed opere veritate. Ad hoc at̄ vte/
limus alicui requiritur eius necessita/
ti subueniamus. Juxta illud. i. Joh. 3.
Qui viderit frēs suum habere necessita/
tēz clauerit viscera sua ab eo. quō cha/
ritas dei manet in illo. Ergo elemosy/
narum largitio est i precepto. Et quia
p̄cepta dānō de actibus virtutū: neces/
se est q̄ hoc donū elemosyne cadat i pre/
cepto fīm q̄ actus est de necessitate. Et tu/
tis: putat scđm dictamen recte rōnis. et
scđm hoc aliud est considerandū ex par/
te dantis: et aliud ex parte recipiēt. Et
ex parte qđem dātis requiritur q̄ illud
qđ in elemosyna datur sit superfluum nō
solum respectu suūpius: sed etiam respe/
ctu aliorum quorum sibi cura incumbit
Quia recta ratio dicit q̄ vniusquisq; si/
bi prius p̄uideat de his quoq; sibi cura
incumbit. et postea de residuo necessitati
aliorum subueniat. Ex parte autem re/
cipiētis req̄ritur q̄ necessitatez habeat:
alioq; non esset rō pietatis quare ei da/
re tur. Unde dist. 82. ca. i. His paupe/
ribus danda est elemosyna q̄ i manib;
suis laborare non possunt. Non at om/
nis necessitas obligat ad p̄ceptum: sed
solum illa sine qua quis sustentari non
potest. Et ideo relinquitur q̄ dāē elemo/
synam de superfluo est in p̄cepto respe/
ctu eius q̄ est i extrema necessitate pos/
tus. Si cēdum tamen q̄ non simpliciter
expectanda est semper extrema necessi/
tas: quia tunc non poss; suuari natura
consumpta. Sed tunc intelligend⁹ est
casus extreme necessitatis quādō appa/
rent signa future necessitatis extreme p/
babilia: ut cum quis videt alios ipoten/
tes vel pigros ad subuentendum: et vi/
det pauperem indigere vite necessarijs
necibi posse satisfacere: tunc em ex pre/
cepto charitatis tenetur sibi subuenire.
Sed circa necessitatēm extremaz dare

elemosynā est i consilio sicut de quolibz
meliori bono dānō consilia. Unde dicit
Basilius. Cur tu abūdas: ille ſo mer/
dicat: niſi tu bone dispensatōis meri/
ta consequaris: ille vero patientie meri/
tis decoretur. Famelici panis est quē tie/
tenes: tunica nudi est quam in conclauz
conseruas: calceus diſcalceati est qui pe/
nes te marcescit. Idcirco tot iniurias cō/
mittis q̄ dare valēs. Octauo commi/
titur p̄ximo detrahendo de qua detra/
ctioneā dicetur.

De detractione. **D**etractio detestanda est. Dñs
quia comparatur homicidio: qz
ille cui detrabitur in conscientia
illius q̄ audit detractōem occidit: i cui⁹
conscientia p̄s v̄uebat p̄ bonā famaz:
et tale homicidium grauius est corpora/
li. Quia fīm Henricū de firma. ibi solū
corpus vnius occiditur: hic aut̄ ſil plu/
res aīe perimunt. vna ipius detractorz
alia eius cui detrabitur cū hoc ceperit
et rascitur et querit vindictā. Tertia tpo
rum audientium. vnde tale homicidū
periculosisſimū est: qz est contagiosum.
serpit ēm deyno ad alium. et letaliter in/
ficit oēs illos in quos venenū detractio/
nis infunditur. Unde Bernardus ſu/
per canonīcā Ioānis. Un⁹cē detractor
q̄ loquitur: et tamē vñ verbū eodem in
momēto multitudinis audiētū dum
aures transfigit: aīas interficit. Secun/
do p̄tare ad detestandā detracti/
onem hoc quod detractor diuersis ge/
neribus rerū comparat. Nā p̄mo com/
paratur canī: ut dicitur Hatch: 7. No/
lite sanctuz dāre canib;. Eccl. xix. Ha/
gitia infixa femori canis: sic verbū in ore
stulti. Canis sagittā habens infixa z fe/
mori nō quiescit donec remouerit: neq;
stultus quiescere p̄t donec verbū quod
audiuit de p̄ximo alij retulerit. Detra/
ctores sunt canes diabolinō p̄mittētes
etiā vñā auiculā auferri ab hinc quin la/
tent et ea mordeant. Itē comparat p̄oy

De quinto

eo. quia ad modum porci os citi^o inqnat
q̄ pedē. Et sicut porc^o ingrediēs ī hor-
tū aliquēz ibi lutū et florē inueniēs: flo-
res dimittit lutū ingredit: t̄ se ī eo vo-
lunt. **H**ic detractor bona visa v̄l audita
de p̄ximo obliuiscit: mala audita v̄l
visa de p̄ximo ponderat retinet. **E**t sic
os & lingua inqnat: q̄d est mēbris nobis
lepre alijs mēbris. **U**nde Christo. i. poli.
Nullū em̄ aialū naturalit h̄z f̄monem
nisi hō. **I**te detractor cōparat sp̄enti in
bis p̄ueritabī. **S**erpens est aial. p̄diti
osum. i. silētio mordēs: tortuose īcedēs.
Hic detractor p̄ditor ē q̄ occulte oblo-
quitur p̄ximo. **U**n Ecclī. x. Si morde-
at sp̄ens ī silētio: nihil eo min^o h̄z q̄ oc-
culte p̄ximo detrahit. **T**ortuose etiā ī
cedit detractor: dū a laude ei^o incipit cui
detrahit. t̄ deinde subdit. **N**ō dico hoc
animo detrahendi: sed vt fides ei adhi-
beatur: dicit semultum amare cū cui de-
trahit. **E**t ego dico q̄ sic eum diligit si-
cū iudas ielum christum dilexit q̄ eum
falso osculo tradidit. **U**ndeversus Q̄n
bonum faris sed corde malū meditar^o.
Oscula que iudas domino dedit hec mi-
hi tu das. **E**rgo tales sūt p̄ditoēs p̄xi-
morū sicut iudas christi. **T**ertio quia
detractores peiores sunt furib illis qui
vestes & alia furantur temporalia. **U**n-
de Ambrosius. **T**olerabiliōes sūt fu-
res qui vestes et alia bona diripiunt q̄s
fures qui famam nostram bonam dū-
laniant. **L**ui^oratio potest ēē hoc quod
dicit Salomon. **H**eliūs est nomen bo-
num q̄s multe dūntie. **U**nde qui nomē
bonum alicui aufert: magis nocet ei q̄s
si multas dūntias furaret. **Q**uarto
quia detractoris lingua peior videt esse
inferno. **I**nfernus enim solū malos de-
norat. **L**inguavero detractoris bonos
& malos. **I**n super detractores vno mor-
sello comeduntvnam totam. puinciam:
vel archiepiscopatum ciuitatem: v̄l pa-
rochiam: vel villam cum eis obloquunt
Et est yalde periculōsum cūm dicatur: ī

tali. puincia sūt raptore: ī tali episcopa-
tu sūt vñsurarij: ī tali ciuitate adulteri: et
sic de alijs. **Q**uia ibi innocēs cū nocēte
ifamaſ: q̄d est cōtra iusticiā. hoc p̄z: q̄: si
vn^o est re^o: tūctres v̄l plures sūt inocen-
tes. **Q**uinto q̄: iter oīa alia peccātū
videt p̄ci^o expiari: q̄d p̄z p̄ hoc q̄: scđm
Augustinū. **N**ō dimittit peccātū nisi ab-
latū restituat. **C**ū igī p̄ detractōes ab-
stuleris p̄ximo bona famā (q̄ iter bona
corporalia est aliqd nobilissimū) ipossi-
bile vel summe difficile videretur vt ei va-
leas plene restituere: cum non possis sc̄i
re in quot cordibus hominum virtutē
detractioſ sit diffusa. quare. t̄c. **U**n
sciendum q̄ iter omnia peccata ista duo
peccata. s. detractio & rerum ablatio ma-
gis difficulter dimittuntur homini. q̄a
sine restituzione nec valet contritio nec
lachrymarum effusio: etiā si tot lachry-
mas effunderes sicut Petrus & **D**ana
Magdalena effuderunt: quando ama-
re peccata sua planixerunt. **I**tez nece-
sar peccatorū confessio nisi fiat f̄m pos-
sibilitatem predictorū restitutio. **E**rgo
detractores qui iniuste proximos infa-
mauerunt tenentur in publico renoca-
re: & eis bonam famam restituere scđm
posse nosse si volunt gratiam & dei mi-
sericordiam & remissionem peccatorū
consequi.

Quot modis fiat detractio.
Detractio fit sex modis. **N**ō
Drimo cum quis occulta mala
proximi manifestat: eum ifamā
dor confūndo. & si ea intentione Cetā
q̄uis reꝝ sit h̄d e p̄ximo malū loquifad
nocēdū ei: mortale ē. **G**erbi gratia **H**i
q̄s aliqd occultū peccātū cōmisſer q̄d tu-
bit soli deo ɔſtaret: & si hoc publicares
aliq̄ ifamādo enī: peccares & ɔrtaliter l̄z
verum esset. **H**ed si manifestares illi q̄
poss̄ prodesse vt emendaretur: hoc ēē
bonum & laudabile: quia in hoc querer-
etur salus p̄ximi. **I**tem si ille ap̄d quez
tū illum infamasti alteri eadem inten-
tio

precepto

ne hoc occultum malum reuelat. s. ipm infamando similiter peccat: et sic omnis singulis ascendendo. **O** quod peccata perpetrantur cum quis in una tota terrarum civitate infamatur. imo si aliquis manifeste in aliqua civitate infamatus est et factum eius notorium est in illa civitate: et tu venires ad aliam civitatem ybi non sciretur: tunc si publicares ibidez peccatum et excessum illius hominis: ea intentione ut ibi etiam infamaretur: grauiter peccares. Ergo nullo modo debemus manifestare mala proximi illis qui non sunt et maxime ybi non potest sed magis obest. **C** Secundo quando audita mala de proximo cum augmentatione referuntur aliis. Et heu hoc valde commune est mala proximorum aggrauentur et augmentetur. **Q** uod tamen est multum periculosum et grande peccatum talia mala cum augmentatione proferre: et sic proximum suum confundere. De his enim et contra istos dicit prophetam David. psalmo. cxxix. Vir linguis scilicet sermones cum augmentatione proferens non dirigetur in terra. Et ecclesiastici nono dicit salomon. Terribilis in civitate sua homo linguosus. **C** Tertio crima falsa imponere proximo: et hoc est grauissimum inter peccata detractionum: quia vix remittitur tale peccatum. Unde Hieronimus. Non faciliter dixisse pauca omnes rectis. **Q** uarto cum quis negat occulta bona proximi. Verbi gratia Sicut cum aliqua bona referuntur de proximo: et ille iuidus negat hoc bonum verum esse quod dicit de illo cui inuidet quis verum sit in se. et cum hoc facit ex inuidia et vindicta grauiter peccat. **Q** uinto cum quis nititur ea iniuriare bona manifesta proximi quem non potest ex toto negare: tamen nititur ea iniuriare. Unde Hugo. Detractor est qui bona proximi in quantum potest diminuit. **C** hexto cum quis bona proximi peruerterit in mala: dicens ea esse facta mala intentione: cum tamquam soli deo patet. **U**n-

de Hugo. Detractor est locutio ex iuria dia pcedens: bona alioz denigrans. Et hoc s. qd sic bona proximi quis conuertit in mala: pcedit ex inuidia et ex defectu caritatis. Unde Augustinus. Certus est qd de aliquo incerto neminem iudicare: quem tanq; meipsum diligenter. Insuper est signum magne nequitie et pueritatis in homine qd sic proximum suum iudicat et bona sua depravat. Unde Chrysostomus super Matthaeum. Sic est difficile aliquem suspicatur malum qui bonus est: sic difficile aliquem suspicatur bonum qui ipse malus est. Idem ibidem. Omnis homo secundum se estimat alterum. **S**cindum qd summe detemus cauere ab his modis detractione non secundum qd dicit salomon. Sapientia primo ad detractionem perte ligue. Detractores enim teste apostolo ad Rom. i. deo odibiles sunt. Ut autem hoc melius seruare possemus nullus nostrum deberet loqui de proximo eo absente quod nolle loqui eo presente. Unde Leuitici. xix. dicitur. Non maledices surdo. Surdo maledicit qui absentem detrahit. Homo enim absens minus potest audire detrahentem quod si surdus esset. Surdus enim quandoque audit quando sibi alta voce clamat: absens vero qui quandoque distat per duas leucas vel amplius non audit detrahentem quantumcumque clamaret. Unde etiam Hieronymus. Noli diligere detrahere ne eradiceras pauci enim sunt qui huic virtuo pleneret nunciant. Existis patet qd detractione est commune peccatum: et tamen grauiter in hoc offenditur deus. Unde Augustinus super illis psalmiste. Pro eort me diligenter detrahebant mihi. Plus non cent in membris detrahentes christo qd animas interficiunt creditorum: quod qui eius carnem mox resurrectam pereverunt. Et propterea detractores grauiter puniuntur a deo: et quodque tales desperant in agone mortis. vi p3 per ex.

De quinto

emplū. Fuerunt duo soci clerci quorū
vñ detractor pessim⁹: de nemine bñ po-
terat loqui: q̄ infirmitate detent⁹ cuz ad
penitentiā a socio monere paruipēdēs
ipius monita i nullo se p penit⁹ correxit.
Lung⁹ ad extrema appropinq̄ret: adiu-
ratus a socio suo pmisit vt ifra triginta
dies sibi appareret si posset z si d̄s pmis-
teret: z sic mortuus ē. Post paucos igī
dies deo pmittente non p salute ei⁹: sed
vt ceteri tali erudirent exēplo Apparuit
socio totus nigerz accēsus tot⁹ ignitus i
ero z foris incēdio ifernali. Ad cui⁹ con-
spectum cū ille tremore deficeret: dixit ei
Ego sum ille ifelix quondā soci⁹ tuus
p quo oras inaniter: qz ppertue suz dā/
natus. Et cum ille quereret q̄o sibi ac-
cedisset in agone. Respōdit cū essem in
extremis: ductus sum corā iudice. **L**ū/
q̄ obmutescerem p timore vidēt multas
aīas sole lucidiores ad iudicē cōtra me
manus extendētes z clamātes. **V**indī/
ca dñs sanguinē nostrū de illo mendace
detractore: qui nos apud hoīes mēda/
citer ifamauit. ad hācyocem cuz me iu/
dex inspiceret toruovultu z irato: z ego
in eius aspectu teritus z confusus z de/
platis contra memalis mihi conscius
memeti⁹ miscdiaz dei sum oblit⁹: et
sic desperās ppertue sum dānatus.

De his q̄ detractōes libēt audīt. **R**
Sequitur de pccō eoꝝ q̄ libenter
audiunt detractores: contra qđ
pccm pmo possūt valere verba
sacredōture que illud dissuadent. **V**n
puer. 4. Tabia detrahentū sint pcul
a te. Item Eccl. 28. Sepiaure suas
spinis. z noli audire lingua nequā. **V**n
queritur verum peccet q̄s audiendo de/
tractorē. Rñdeo scđm Ibo. scđa scđe
q. 73. Si quis detractorem audiat. scđ
absq̄ resistentia: videtur detractori con/
sentire: vnde fit particeps pccē eius. Et
siquidem inducat eum ad detrahenduz
vel saltem placeat detractio ppter odii
eius cui detrahitur non min⁹ peccat q̄s

detrahens z qñq̄ magis. Unde Ber/
nard⁹ de Psideratōe Detrahere aut de/
trahētem audire quid horum dānabili
us sit: non facile dixerim. **S**ivero ei pec/
catum non placeat sed ex timore vel ne/
gligentia vel etiā ex verecundia quadaz
obmittitur detrahētem repellere z on/
dere q̄ ei detractio displiceat: tūc peccat
quidem: sed multo minus q̄s detrahēs
z plerūq̄ venialiter. **Q**uādoq̄ etiā ipm
potest esse mortale: vt quia ex officio in/
cumbit ei detrahētem corrigere: vñ etiā
pter aliquod p periculum inde sequēs
Vel ppter radicem qua timor human⁹
qñq̄ p̄t esse pccm mortale: qđ sit quan/
do hō sic dispositus est vt ppter timorē
cuiuscunq̄ reitpali faciat aliquid pro/
hibitum vel pretermittat aliquid qđ est
pceptum i lege diuina: talis timor ē pec/
catum mortale. Item qui libenter audi/
unt detrahere p̄ximis sunt sicut canes.
Quia cūvñ canis leditur tunc omes
concurrit z eum lacerat z mordent. **H**ic
similiter faciūt detractores cum audiūt
alicui obloqui: tunc obloquenti applau/
dunt: insuper z verba sua etiā apponunt.
Et sic aīas suas p̄rias occidunt mor/
tem eternā incurunt. **C**ōtra quos dicit
Augustin⁹. Non accōmodes aures tu/
as ad percipiendum verba detrahētis
ne concipiās mortem i anima tua. De/
trahētis em⁹ z audientis vtriusq̄ esca ē
mors anime. Erat breui⁹ concludam.
Detractoz libēs auditor diabolū por/
tant in lingua. Unde quilibet inquan/
tum potest debet cōpescere detractores.
Unde legitur d̄ quodam ep̄o qui erat
in purgatorio z vchēmēter afflīgebaf in/
ferozē clerici sui existentis in inferno z as/
cendentis ad ipsum: quia detractiones
eius quandoq̄ audierat z eum non sa/
tis corripuerat: q̄q̄ ep̄s satis i se bon⁹
fuerat. Item q̄s infelix sit lingua detra/
ctoris patet per hoc exemplū: **F**uit quī
dam maximus detractor religiosoz z sa/
cerdotuz z alioz bonoz hoīum: qui rāde

Precepto

Mortu⁹ ē. Post multos vero annos cu⁹
aperiebat sepulchrū ei⁹: totu⁹ corp⁹ ei⁹
putridum erat p̄ter linguaz eius. Sed
rāe linguam illā inter se volentes ro-
dere non valebant: in signum q̄ lingua
illa non erat digna in terraz redigi p eo
q̄ multos homines leserat: Et miseril-
le homo cuius lingua illa erat. iā in aia
z post iudicium in corpore z anima in
eternum torquebitur: nectamen consu-
metur. Unde Apocalyp. xix. Mors su-
giet ab eis.

De sexto precepto

DOn mechaberis. Hoc sextū p̄-
ceptū expresse prohibet lesionē
coniugalem in persona cōiuncta. si/
cū p̄cedens p̄ceptum phibebat lesionē
alicuius in p̄pria persona. Unde fm. Au-
gustinū. Illō p̄ceptum phibebat lesio-
nem alicui⁹ in persona p̄pria: istud at om/
nem illicitū concubitū: z hoc implicite.
Unde dicitur. Non mechaberis. i. nul-
li alteri excepto federe matrimoniali te
cōmiscebis: vt dicit glosa interlinearis.

A **C**Sciendū tñ q̄ istud preceptū
transgrediuntur septem genera hominū
Primi sunt forniciari⁹ sicut solutus cum
soluta. Et licet quidā dixerint forniciati-
onem simplicem non esse pccatum mortale
Hoc tamen Henricus de fir. dicit esse
falsum z impossibile ppter duo. Primo
q̄ forniciatio simplex inuenitur i diuina
lege phibita. Lex autem diuina nihil p/
hibet nisi peccatum mortale. Secundo
patet evidenter quia nihil a participati-
one celestis regni excludit nisi peccatum
mortale. Sed ppter simplicem fornica-
tionem aliquis excluditur a participati-
one regni celestis: vt patet per apostolū
Ephe. v. Hoc autem scitote quoniam for-
nicator aut immundus non habet partē
i regno dei. quare. zc. Ex quo patet q̄
luxuria est malum peccatum: q̄ nunq̄
potest scienter z voluntarie fieri sine pcc/

cato mortali. **H**omicidium potest fieri
sine peccato iustitia exigēt. vt cū iudex
amore iusticie aliquem occidit. vel etia⁹
quando vim vi repellere decet. vt pat̄z
in quinto precepto. Item aliquis po-
test furari sine peccato in extrema necel-
sitate. quia tunc omnia sunt communia
Item in festis potest quis laborare sine
peccato. Item quādoq̄ quis potest ir-
rare sine peccato. Similiter z irasci po-
test quis quādoq̄ sine peccato. sed nul-
lus potest fornicari sine peccato scienter
quia mortaliter peccat. **V**onam⁹ q̄ ali⁹
quis nullum malū cogitauerit neq̄ dī-
xerit neq̄ fecerit. z omnia bona egerit q̄
excogitari possunt. z semel fornicetur et
sic decedit sine penitentia: tūc de necessi-
tate dāmnabilis: etia⁹ si omnes misse que-
vscq̄ ad finem mundi celebrabuntur ab
ecclesia p eo celebrarentur nō liberarēt
eum a morte eterna. Et ppter illaz bre-
uem delectatō em omni gaudio celi z so-
ciate beatorum p̄uabitur. **G**ero-
nymus. Qui luxuriatur viuens mortu⁹
us est. **B** **C**Sciendū q̄ ad detet
statō em huius fornicatōis que sit cum
meretricibus valent tria. **P**rimū est hoc
q̄ quandoq̄ sunt coniugate. z sic quan-
do aliq̄ credit se pccare cū talibus sim-
plici fornicatōe ip̄e quādoq̄ committit
adulterium. **H**ecādūm quia quādoq̄
talis cōmittit incestum. quia quādoq̄
tales meretrices cognite sunt a consan-
guineis illius qui peccat cum eis. ergo
si duo consanguinei peccarent cum vna
soluta meretrice: tunc p̄mus absolvitur
a simplici sacerdote. secundus autē mit-
titur ad auctoritatem ep̄i. **T**ertio q̄ cu⁹
talibus peccat magno se committit dis-
crimini: licet non sint cōiugate z affines
eius. ip̄e tamen fm. **G**uil. lugdunen. in
summa vīctorum capitulo de luxuria
eque peccat: ac si foarent. exquo equalis
est contemptus.

C Defloratio virginum q̄ magnū
peccatum est.